

DOSARUL: NR. 1-26100374-38-1-06082026 (1-191/2026)

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

11 septembrie 2026

or. Rezina

Judecătoria Orhei (*sediul Rezina*), în componența:

Președintele ședinței de judecată, judecător

Grefier

Interpret

Cu participarea:

Procurorului

Apărătorului

Inculpatului

Elena Roibu

Natalia Cemîrtan

Vera Cotovschi

Ludmila Devderea

Vasile Vîntu

Artur Socolov

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Socolov Artur, născut la *****, IDNP: *****, originar și locuitor ***** studii medii, celibatar, fără persoane la întreținere, supus militar, angajat în câmpul muncii șofer la *****, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale.

Învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (I) din Codul Penal.

Termenul de examinare a cauzei: 06 august 2026 – 11 septembrie 2026.

Procedura de citare legal executată.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată

A CONSTATAT:

1. La 12 februarie 2026, în intervalul de timp cuprins între orele 14: 00min. – 14:40 min., cet. Artur Socolov, conducând autovehiculul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, pe traseul R-20, în preajma s. Țahnăuți, raionul Rezina, încălcând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009 și anume ignorând marcajul rutier 1.1.1 cu semnificația linia continuă, din care cauză în apropierea localității Cinișeuți, raionul Rezina, a fost stopat de către colaboratorii Sectorului de Poliție nr.2 a Inspectoratului de Poliție Rezina, Gobjilă Dumitri și Melnic Veaceslav.
2. În continuare, conducătorul auto Socolov Artur, în mod intenționat, în vederea determinării agenților constatatori ai Sectorului de Poliție nr.2 al Inspectoratului de Poliție Rezina, agenți, Dumitru Gobjilă, Veaceslav Melnic să nu-i întocmească proces-verbal contravențional, cu scopul de a evita atragerea sa la răspunderea contravențională în baza art. 240 alin.(1) Cod Contravențional, le-a oferit colaboratorilor de poliție Dumitru Gobjilă, Melnic Veaceslav,

care potrivit prevederilor art.123 alin.(2) din Codul penal sunt persoane publice, mijloace bănești ce nu li se cuvin, și anume - 8 (opt) bancnote cu nominalul de 200 lei, cu seria, număr - *****, *****, *****, *****, *****, *****, anul de emisie *****, adică suma de 1600 lei, care mijloace bănești au fost plasate în buzunarul portierei din dreapta a automobilului, bani ce ulterior au fost ridicați de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Rezina.

3. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Artur Socolov a comis infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) din Codul penal - *oferirea și darea, personală unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini unele acțiuni în exercitarea funcției*.
4. În ședința de judecată din data de 26 august 2026, până la începerea cercetării judecătorești inculpatul Artur Socolov a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.
5. Cererea a fost contrasemnată și de către apărătorul acestuia avocatul Vasile Vîntu care acționează în interesele inculpatului.
6. Acuzatorul de stat Ludmila Devderea nu a obiectat asupra cererii de examinare a cauzei în ordinea art. 364¹ CPP și a susținut cererea inculpatului Artur Socolov de examinare în procedură simplificată.
7. ***Considerente privind procedura de examinare a cauzei.***
8. Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.
9. De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite și dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.
10. Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate supra, cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redată în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.
11. Prin urmare, instanța reiterează că inculpatul a manifestat o voință suficient de clară prin solicitarea de examinare a cauzei sale în procedură simplificată, a fost susținută de apărătorul său ales, iar acuzația în materie penală cu drepturile și obligațiile sale i-au fost aduse la cunoștință într-o limbă pe care o cunoaște, în mod clar și detaliat.
12. Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.
13. Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constatarea acestor circumstanțe.

14. Instanța de judecată, îndeplinind condițiile prevăzute în alin. (4) art. 364¹ al Codului de procedură penală, constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului, prin încheiere protocolară, a acceptat cererea lui Artur Socolov de recunoaștere a vinovăției și de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.
15. ***Declarațiile inculpatului în ședință de judecată.***
16. *Inculpatul Artur Socolov, în ședința de judecată, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art.108 din Codul de procedură penală a declarat că la data de 12 februarie 2026 se deplasa pe traseul R 12 cu automobilul de model ***** cu numerele de înmatriculare ***** fiind stopat de echipajul de poliție. Colaboratorii de poliție i-au adus la cunoștință că a încălcat linia continuă și au început să-i întocmească procesul-verbal cu privire la contravenție. Fiind vorbitor de limba rusă s-a gândit că va putea achita amenda pe loc, mai târziu a aflat că nu este posibil achitarea amenzii la locul comiterii faptei. Regretă de cele comise. Suma de 1600 lei a plasat-o în buzunarul de la ușa automobilului. Nu a cunoscut mărimea amenzii, de aceea a plasat suma de 1600 lei. Colaboratorii de poliție l-au preîntâmpinat că acțiunile sale sunt ilegale. Cercetarea la fața locului a fost efectuată în prezența lui. Regretă de cele comise și a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde.*
17. *Pe lângă faptul că inculpatul a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia se confirmă prin următoarele mijloace de probă, administrate la faza de urmărire penală și necontestate de către părți, și anume:*
18. ***declarațiile martorului Veceslav Melnic***, care a comunicat la data de 12.02.2026, aproximativ pe la orele 14:30 min, se deplasa cu automobilul de serviciu de model „*****”, cu numărul de înmatriculare ***** pe traseul R20 în preajma s. Țahnăuți, raionul Rezina, spre sectorul deservit, unde activează în calitate de Șef de sector nr. 2 (Princeni) a IP Rezina. În momentul deplasării pe linia continuă, a fost depășit de către un mijloc de transport de model „Jeep Grand Cherokee”, cu numărul de înmatriculare ***** unde observând încălcarea dată, l-a telefonat pe colegul său Dmitri Gobjila, care se afla înaintea sa cu automobilul de serviciu de model „*****”, cu numărul de înmatriculare ***** Imediat au aprins girofarul pentru a stopa automobilul dat. În preajma s. Cinișeuți raionul Rezina, a fost stopat automobilul dat pe traseul R20. Împreună cu colegul său sau apropiat de automobilul stopat, unde sau s-au prezentat, i-au explicat motivul stopării, unde i-a fost solicitat de a prezenta actele pentru a fi întocmit procesul-verbal contravențional. Șoferul a prezentat imediat actele, care la volanul automobilului s-a dovedit a fi cet. Socolov Artur, domiciliat or. Rîbnița. și apropiindu-se de automobilul de serviciu „*****”, ***** el sa urcat în partea stîngă, adică la volan, iar colegul său dreaptă, însă cet. Socolov Artur s-a apropiat din partea dreaptă, fiind deschisă ușa la colegul său Dmitri care a început a întocmi proces contravențional privind încălcarea dată și fiind înregistrată în registru a IP Rezina. În timpul întocmirii procesului-verbal de contravenție cet. Socolov Artur, a propus o sumă bănească de aproximativ 1000-2000 lei MD. Auzind aceasta l-a preîntâmpinat referitor la darea de mită, la care Socolov Artur a ignorat cerințele și a continuat acțiunile sale, și anume a pus banii în buzunarul ușii din partea dreaptă. Aceste acțiuni au fost filmate de către el, după care a sesizat unitatea de gardă a IP Rezina (f.d. 18);
19. ***declarațiile martorului Dmitri Gobjilă***, care a comunicat : activează în calitate de OSS IP Rezina. La data de 12.02.2026, în jurul orelor 14:40 min, pe traseul R-20, Rezina-Orhei, în preajma localității s. Cinișeuți, raionul Rezina, a fost stopat unitatea de transport de model

20. **procesul-verbal de cercetare la fața locului 12.02.2026, cu anexă tabel – foto**, în cadrul căruia de către ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Rezina, inspector superior Daniela Zlatan, a fost efectuată cercetarea automobilul de marca „*****”, cu numărul de înmatriculare ***** , stabilindu-se că în interiorul acestuia, în buzunarul ușii din partea dreaptă, stabilindu-se 8 bancnote cu nominalul de 200 lei, cu seria ***** și nr. ***** , ***** și nr. ***** , ***** și nr.***** , ***** și nr.***** , ***** și nr.***** , ***** și nr.***** și ***** cu nr. ***** , adică suma de 1600 lei. Bancnota a fost ridicată și împachetată într-un plic de hârtie de culoare albă și sigilată cu ștampila ”Petru Pachete” a IP Rezina (f.d.4-13);
21. **raportul de expertiză judiciară nr. 34/12-R-2040 din 12.05.2026 anexă planșă ilustrativă** potrivit căruia s-a examinat - 8 bancnotă cu nominalul 200 (două sute) lei BN RM, cu seria și numărul: ***** ***** , ***** ***** , ***** ***** , ***** ***** , ***** ***** , ***** ***** și ***** ***** cu nr. ***** , anul de emisie ***** , corespund după metoda de confecționare și calitatea reproducerii elementelor poligrafice de design cu a specimenului realizat de întreprinderea pentru confecționarea banilor și a hârtiilor de valoare (f.d. 38-41);
22. **corp delict** - 8 (opt) bancnote cu nominalul de 200 (două sute) lei, cu seria și numărul: ***** ***** , ***** ***** , ***** ***** , ***** ***** , ***** ***** , ***** ***** și ***** ***** cu nr. ***** , anul de emisie ***** . Recunoscute în calitate de corp delict și anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța din data de 11.05.2026. Corpul delict se păstrează Serviciul Fiscal de Stat (f.d. 42);
23. **procesul - verbal de examinare a obiectului din 26.06.2026**, în cadrul căruia s-a examinat un disc DVD-R din 12.02.2026, pe care se conține o înregistrare video, privind preîntâmpinarea că darea de mită este pasibilă pedepsei penale (f.d. 55);
24. **corp delict** - un disc DVD-R din 12.02.2026, pe care se conține o înregistrare video, privind preîntâmpinarea că darea de mită este pasibilă pedepsei penale (f.d. 54);
25. **procesul - verbal de examinare a obiectului din 26.05.2026**, în cadrul căruia de către ofițerul de urmărire penală al SUP a IP Rezina, Daniela Zlatan s-a examinat o poză incriminatorie efectuată la fața locului (f.d. – 57);
26. **mijloc de probă:** o poză din 12.02.2026 incriminatorie a automobilului de serviciu și a persoanei de gen masculine, efectuată la fața locului (f.d. 58).
27. **Aprecierea probelor de către instanța de judecată.**
28. Probele prezentate în susținerea învinuirii, instanța le apreciază ca fiind pertinente, concludente și utile, deoarece au fost administrate cu respectarea cerințelor legislației procedural-penale și au legătura directă cu stabilirea circumstanțelor, care urmează a fi dovedite în prezenta cauză penală.
29. Instanța de judecată, examinând în ansamblu probele administrate în cauza penală, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, precum și prin coroborarea lor reciprocă, ajunge la concluzia că vinovăția inculpatului Socolov Artur în comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal este demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil.

30. În primul rând, instanța reține că inculpatul Socolov Artur și-a recunoscut integral vina în comiterea faptei incriminate. Acesta a declarat că, la data de 12 februarie 2026, după ce a fost stopat de colaboratorii poliției pentru încălcarea marcajului rutier, aceștia au început întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, iar el a plasat suma de 1600 lei în buzunarul ușii automobilului. Inculpatul a confirmat, totodată, că a fost preîntâmpinat de către colaboratorii poliției că acțiunile sale sunt ilegale.
31. Declarațiile inculpatului sunt relevante atât sub aspectul laturii obiective, prin recunoașterea transmiterii mijloacelor bănești, cât și sub aspectul laturii subiective, întrucât acesta a explicat că a oferit suma de bani pentru a evita consecințele contravenționale generate de încălcarea regulilor de circulație.
32. Recunoașterea inculpatului nu este însă o probă izolată, ci se coroborează integral cu celelalte probe administrate în cauză.
33. Astfel, martorul Veceslav Melnic a declarat că, la 12 februarie 2026, în timp ce se deplasa pe traseul R-20, a observat că automobilul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, a efectuat o manevră prin încălcarea liniei continue. Martorul l-a contactat pe colegul său Dmitri Gobjilă, iar automobilul lui Socolov Artur a fost ulterior stopat.
34. Martorul a relatat că, în timpul întocmirii procesului-verbal contravențional, inculpatul a propus o sumă bănească de aproximativ 1000–2000 lei, fiind avertizat de către colaboratorii poliției cu privire la caracterul ilegal al dării de mită. Cu toate acestea, inculpatul a continuat acțiunile sale și a plasat banii în buzunarul ușii din partea dreaptă a automobilului de serviciu. Martorul a mai comunicat că aceste acțiuni au fost filmate, după care a fost sesizată unitatea de gardă a Inspectoratului de Poliție Rezina.
35. Declarațiile martorului Veceslav Melnic sunt confirmate în mod substanțial de declarațiile martorului Dmitri Gobjilă, care a relatat că, în urma stopării automobilului condus de Socolov Artur și a documentării încălcării regulilor de circulație, inculpatul, pentru a nu fi tras la răspundere contravențională, a propus o sumă de bani în quantum de aproximativ 1600 lei.
36. Prin urmare, declarațiile celor doi martori se completează reciproc cu privire la împrejurările esențiale ale faptei: stoparea inculpatului pentru încălcarea regulilor de circulație, inițierea procedurii de documentare a contravenției, oferirea mijloacelor bănești, plasarea acestora în automobilul de serviciu și preîntâmpinarea inculpatului cu privire la caracterul ilegal al acțiunilor sale.
37. Un element probator obiectiv deosebit de important îl constituie procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12 februarie 2026, însoțit de tabelul fotografic, prin care a fost cercetat automobilul de serviciu de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****. În cadrul cercetării, în buzunarul ușii din partea dreaptă au fost depistate și ridicate 8 bancnote cu nominalul de 200 lei fiecare, în valoare totală de 1600 lei.
38. Această probă obiectivă confirmă în mod direct declarațiile inculpatului și ale martorilor referitoare la locul în care au fost plasate mijloacele bănești și cuantumul sumei oferite.
39. Totodată, prin raportul de expertiză judiciară nr. 34/12-R-2040 din 12 mai 2026, s-a stabilit că cele 8 bancnote cu nominalul de 200 lei, cu seriile și numerele indicate în raport, corespund, după metoda de confecționare și calitatea reproducerii elementelor poligrafice de design, specimenului real emis de întreprinderea pentru confecționarea banilor și a hârtiilor de valoare.

40. Prin urmare, natura și valoarea mijloacelor bănești ridicate au fost confirmate printr-un mijloc de probă cu caracter tehnico-științific, ceea ce exclude orice dubiu rezonabil cu privire la existența efectivă a sumei de 1600 lei.
41. Relevanța probatorie prezintă și înregistrarea video din 12 februarie 2026, examinată prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 26 iunie 2026, pe care se conține momentul în care inculpatul este preîntâmpinat despre faptul că darea de mită este pasibilă de răspundere penală.
42. Această probă este importantă pentru aprecierea caracterului intenționat al conduitei inculpatului. Or, chiar după ce i s-a comunicat caracterul ilegal al acțiunilor sale, acesta nu a renunțat la conduita inițiată, ci a continuat demersul de transmitere a mijloacelor bănești.
43. În acest context, instanța constată că probele administrate nu doar se coroborează, ci formează un lanț probator logic și neîntrerupt.
44. Astfel, din ansamblul probelor rezultă următoarea succesiune de fapte: inculpatul a încălcat regulile de circulație prin ignorarea marcajului rutier cu linie continuă; a fost stopat de către colaboratorii poliției; în privința sa urma să fie întocmit proces-verbal cu privire la contravenție; în acest context, inculpatul a propus și a transmis mijloace bănești colaboratorilor poliției; acesta a plasat suma de 1600 lei în buzunarul ușii automobilului de serviciu; după depistarea faptei, mijloacele bănești au fost ridicate și examinate; iar autenticitatea acestora a fost confirmată prin expertiză.
45. Instanța apreciază că împrejurarea că inculpatul a declarat că nu cunoștea exact mărimea amenzii și că a plasat suma de 1600 lei pentru a evita aplicarea sancțiunii contravenționale nu înlătură caracterul penal al conduitei sale.
46. Dimpotrivă, această explicație confirmă scopul urmărit de inculpat, și anume evitarea atragerii sale la răspundere contravențională ca urmare a încălcării regulilor de circulație. Pentru existența infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal nu este determinant faptul că inculpatul cunoștea cuantumul exact al amenzii pe care urma să o suporte, ci faptul că mijloacele bănești au fost oferite persoanelor publice pentru ca acestea să nu îndeplinească o acțiune ce intra în exercitarea atribuțiilor lor de serviciu.
47. De asemenea, faptul că mijloacele bănești au fost plasate în buzunarul ușii automobilului de serviciu, iar nu transmise direct în mâna colaboratorului poliției, nu este de natură să excludă realizarea laturii obiective a infracțiunii. Din circumstanțele cauzei rezultă fără echivoc că acțiunea inculpatului a fost îndreptată spre transmiterea mijloacelor bănești către colaboratorii poliției, în scopul determinării acestora să nu întocmească procesul-verbal contravențional și, respectiv, să nu-l atragă la răspundere contravențională.
48. Instanța reține și faptul că inculpatul a acționat cu intenție directă, întrucât a conștientizat caracterul faptelor sale și a urmărit producerea rezultatului dorit – neîndeplinirea de către colaboratorii poliției a acțiunii de serviciu privind documentarea și sancționarea încălcării regulilor de circulație.
49. În acest sens, intenția inculpatului rezultă atât din conduita sa nemijlocită, cât și din propriile declarații, coroborate cu declarațiile martorilor și înregistrarea video. Mai mult, după ce a fost avertizat că oferirea banilor constituie o faptă ilegală, inculpatul nu a abandonat acțiunea, ci a continuat-o.
50. În ceea ce privește statutul persoanelor cărora le-au fost destinate mijloacele bănești, instanța reține că Dumitru Gobjilă și Veceslav Melnic activau în cadrul Inspectoratului de Poliție Rezina, iar la momentul faptelor exercitau atribuții de serviciu ce vizau stoparea și documentarea încălcării regulilor de circulație. Prin urmare, acțiunea urmărită de inculpat –

evitarea întocmirii procesului-verbal contravențional și a atragerii sale la răspundere contravențională – se afla în legătură directă cu exercitarea funcției acestora.

51. În același timp, instanța apreciază că probele administrate în cauză nu prezintă contradicții esențiale care să pună sub semnul îndoielii situația de fapt stabilită. Eventualele diferențe de ordin secundar privind modalitatea exactă a desfășurării acțiunilor sau formularea declarațiilor nu afectează conținutul esențial al probatoriului, întrucât elementele centrale ale faptei sunt confirmate concordant prin mai multe surse de probă independente.
52. Or, declarațiile inculpatului sunt susținute de declarațiile martorilor, iar acestea, la rândul lor, sunt confirmate prin probele materiale și obiective – procesul-verbal de cercetare la fața locului, bancnotele ridicate, raportul de expertiză judiciară, înregistrarea video, precum și procesul-verbal de examinare a obiectului.
53. În aceste condiții, instanța nu identifică niciun motiv pentru a pune la îndoială veridicitatea probelor respective, acestea fiind obținute și administrate în condițiile legii și nefiind contestate de către părți.
54. Prin urmare, analizând probele în ansamblul lor, instanța constată că acestea demonstrează existența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal: inculpatul Socolov Artur, acționând intenționat, a oferit și a dat mijloace bănești în sumă de 1600 lei unor persoane publice, și anume colaboratorilor poliției, pentru ca aceștia să nu îndeplinească acțiunea ce le revenea în exercitarea funcției – documentarea faptei contravenționale și atragerea sa la răspundere contravențională.
55. În consecință, instanța ajunge la concluzia că vinovăția inculpatului Socolov Artur este pe deplin demonstrată prin probe pertinente, concludente și coroborate reciproc, iar fapta acestuia întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.
56. ***Temeiul real și temeiul juridic de atragere la răspundere penală.***
57. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea*; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.
58. În raport cu prevederile art. 51 din Codul penal, temeiul răspunderii penale a lui Artur Socolov trebuie stabilit atât sub aspectul temeiului real, reprezentat de fapta prejudiciabilă săvârșită, cât și al temeiului juridic, reprezentat de existența tuturor elementelor componenței infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.
59. În ceea ce privește *obiectul juridic al infracțiunii*, acesta îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității autorităților publice, precum și la exercitarea atribuțiilor de serviciu de către persoanele publice fără influențe sau ingerințe nelegitime.
60. În speță, acțiunile lui Artur Socolov au fost îndreptate nemijlocit asupra activității colaboratorului de poliției, care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, procedau la documentarea unei încălcări constatate.
61. Subiectul infracțiunii este, de asemenea, întrunit, întrucât Artur Socolov este persoană fizică și, potrivit materialelor cauzei, nu există date care să pună la îndoială capacitatea acestuia de a răspunde penal.
62. Totodată, persoana cărora le-au fost oferite mijloacele bănești exercita atribuții de serviciu în calitate de colaborator ai poliției, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Veceslav Melnic

și Dmitrii Gobjila, care au relatat că Artur Socolov a plasat polițiștilor în buzunarul portierei din dreapta a automobilului suma de 1600 lei.

63. Sub aspectul laturii obiective, aceasta se realizează prin acțiunea de oferire și dare, personal, unei persoane publice a unor bunuri ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini anumite acțiuni în exercitarea funcției. În cauza examinată, acțiunea inculpatului este confirmată în mod direct prin declarațiile sale, acesta recunoscând că a propus colaboratorului de poliției suma de 1600 lei și a plasat banii în buzunarul portierei din dreapta a automobilului.
64. Această recunoaștere este susținută de declarațiile martorului Veceslav Melnic, care a confirmat că inculpatul a plasat bani pentru a nu-și exercita atribuțiile de serviciu în vederea documentării faptelor contravenționale depistate, neglijând avertismentul privind ilegalitatea faptelor sale prejudiciabile a plasat bancnotele în buzunarul portierei din dreapta a automobilului. Faptul dării efective a banilor este confirmat suplimentar prin procesul-verbal de cercetare la fața locului, potrivit căruia în unitatea de transport de serviciu de marca „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, în interiorul acestuia, în buzunarul ușii din partea dreaptă au fost depistate și ridicate opt bancnote cu nominalul de 200 lei fiecare, în valoare totală de 1600 lei.
65. Totodată, înregistrările video examinate în cadrul urmăririi penale confirmă nemijlocit modalitatea de comitere a faptei. Din acestea rezultă că inculpatul a fost avertizat de angajatul poliției că oferirea banilor constituie dare de mită, însă a insistat și a plasat efectiv banii în buzunarul portierei din dreapta a automobilului.
66. Prin urmare, este demonstrat și *mijlocul material al infracțiunii*, respectiv suma de 1600 lei, constituită din opt bancnote a câte 200 lei. Existența și autenticitatea acestora rezultă din procesul-verbal de cercetare la fața locului și este confirmată prin raportul de expertiză judiciară nr. 34/12-R-2040 din 12 mai 2026.
67. În ceea ce privește latura subiectivă, fapta a fost săvârșită cu intenție directă. Artur Socolov a conștientizat că polițistul își exercita atribuțiile de serviciu și că urma să documenteze faptele contravenționale, iar scopul său a fost tocmai acela de a determina neîndeplinirea acestor atribuții.
68. Caracterul direct al intenției rezultă în special din faptul că, după ce a fost avertizat expres că oferirea banilor constituie o faptă penală, inculpatul nu a renunțat, ci a insistat și a plasat banii în automobilul de serviciu. Acest aspect este confirmat atât de martorii Veceslav Melnic și Dmitrii Gobjila, cât și de înregistrările video.
69. Astfel, temeiul real al răspunderii penale, în sensul art. 51 alin. (1) Cod penal, este constituit de fapta prejudiciabilă concret săvârșită de Artur Socolov, constând în oferirea și darea personală a sumei de 1600 lei colaboratorului poliției, în scopul determinării acestora să nu-și exercite atribuțiile de serviciu.
70. Această faptă este confirmată prin ansamblul probelor administrate, care se coroborează reciproc: declarațiile inculpatului, declarațiile martorilor, procesul-verbal de cercetare la fața locului, raportul de expertiză și înregistrările video.
71. Temeiul juridic al răspunderii penale, în sensul art. 51 alin. (1) Cod penal, îl constituie existența componentei infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, toate elementele acesteia fiind întrunite în acțiunile inculpatului. Respectiv, este stabilit obiectul juridic protejat, subiectul infracțiunii, acțiunea prejudiciabilă de oferire și dare a banilor unei persoane publice, precum și vinovăția sub forma intenției directe, manifestată prin scopul concret de a determina persoana publică să nu îndeplinească acțiunile ce îi reveneau în exercitarea funcției.

72. În consecință, în raport cu prevederile art. 51 alin. (2) Cod penal, răspunderea penală îi revine personal lui Artur Socolov, întrucât probele administrate demonstrează că anume acesta a săvârșit cu vinovăție fapta prevăzută de legea penală. Vinovăția sa rezultă nu dintr-o singură probă, ci din coroborarea tuturor probelor relevante, care conduc în mod concordant la concluzia că inculpatul, acționând cu intenție directă, a oferit și a dat personal suma de 400 lei colaboratorului de poliției pentru a nu fi documentat.
73. Prin urmare, sunt întrunite atât temeiul real, cât și temeiul juridic al răspunderii penale, prevăzute de art. 51 Cod penal.
74. ***Cu privire la individualizarea pedepsei.***
75. De către acuzatorul de stat Ludmila Devderea, în dezbaterile judiciare a solicitat ca instanța să-l recunoască vinovat pe inculpatul Artur Socolov de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și în corespundere cu prevederile art. 80/1 a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități contravenționale, echivalentul 25000 lei. Corpurile delict 8 bancnote cu nominalul de 200 (două sute), cu seria și numărul *****

și ***** cu nr. *****
anul de emisie *****
care se păstrează la Inspectoratul Fiscal de Stat,
din momentul devenirii definitive a sentinței de confiscat în folosul statului. Corpul delict un disc DVD-R din 12.02.2026, pe care se conține o înregistrare video, privind preîntâmpinarea că dare de mită este pasibilă pedepsei penale, anexate la cauza penală, a se păstra la materialele cauzei penale. Mijlocul de probă o poză din 12.02.2026 incoloră a automobilului de serviciu și a persoanei de gen masculin, efectuată la fața locului, a se păstra la materialele cauzei. A încasa de la inculpatul Artur Socolov cheltuieli judiciare în sumă de 2100 lei, pentru raportul de expertiză nr. 34/12-R-2040 din 12 mai 2026.
76. Apărătorul inculpatului, avocatul Vasile Vintu a solicitat aplicarea pedepsei în conformitate cu prevederile art. 80¹ Cod penal sub formă de amendă în limita minimă prevăzută de lege.
77. Inculpatul Artur Socolov a recunoscut vina și a solicitat o pedeapsă mai blândă.
78. Individualizarea pedepsei reprezintă una dintre cele mai importante expresii ale funcției jurisdicționale, întrucât presupune transpunerea normei generale și abstracte în situația concretă a persoanei deduse judecății.
79. Stabilirea pedepsei nu constituie un exercițiu matematic și nici o simplă raportare formală la limitele sancțiunii prevăzute de lege, ci un proces de evaluare judiciară în cadrul căruia instanța este chemată să identifice răspunsul penal necesar și suficient pentru fapta concretă și pentru autorul acesteia.
80. În acest context, instanța are obligația de a menține un just echilibru între gravitatea faptei săvârșite și particularitățile persoanei inculpatului, astfel încât sancțiunea aplicată să nu depășească ceea ce este necesar pentru realizarea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal, dar nici să nu fie atât de indulgentă încât să diminueze încrederea societății în eficiența actului de justiție.
81. Prin urmare, individualizarea pedepsei nu urmărește exclusiv reacția statului față de încălcarea normei penale, ci reprezintă mecanismul prin care se realizează armonizarea interesului public privind apărarea valorilor sociale cu necesitatea respectării demnității și individualității persoanei condamnate.
82. Instanța reține că principiul proporționalității constituie criteriul fundamental al individualizării judiciare a pedepsei. În materie penală, proporționalitatea nu presupune doar existența unei corespondențe între gravitatea infracțiunii și severitatea sancțiunii, ci și

evaluarea necesității reale a intervenției represive a statului în raport cu persoana concretă a inculpatului.

83. Astfel, pedeapsa urmează a fi determinată nu exclusiv prin prisma trecutului – respectiv a faptei deja săvârșite, ci și prin raportare la viitor, respectiv la capacitatea acesteia de a preveni reiterarea comportamentului infracțional, de a favoriza reintegrarea socială a condamnatului și de a consolida respectul pentru valorile protejate de legea penală.
84. O sancțiune just individualizată este aceea care realizează un echilibru între exigențele de apărare a ordinii de drept și necesitatea evitării unui exces represiv, incompatibil cu valorile unui stat de drept și cu principiul respectării demnității umane.
85. La stabilirea pedepsei, instanța pornește de la premisa că justiția penală modernă nu se rezumă la sancționarea conduitei ilicite, ci urmărește identificarea unui răspuns judiciar adecvat particularităților fiecărei cauze.
86. Din această perspectivă, individualizarea pedepsei reprezintă procesul prin care sancțiunea legală este adaptată realității factuale și umane a speței, în vederea realizării unui echilibru între interesele societății, drepturile persoanei trase la răspundere penală și necesitatea protejării valorilor sociale ocrotite de lege.
87. În aprecierea caracterului echitabil al pedepsei, instanța are în vedere că severitatea acesteia trebuie să fie suficientă pentru a reafirma autoritatea normei încălcate și pentru a preveni manifestări similare, însă fără a depăși limitele necesității impuse de circumstanțele concrete ale cauzei și de persoana inculpatului. Într-un stat de drept, eficiența sancțiunii nu este determinată de severitatea sa abstractă, ci de justețea și proporționalitatea acesteia.
88. Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal instanța constată că aceasta se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, comise cu intenție, stabilind o pedeapsă cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.
89. Instanța de judecată reține astfel că infracțiunea comisă de către inculpatul Artur Socolov face parte din capitolul infracțiunilor contra bunei desfășurări a activității în sfera publică.
90. Totodată, instanța de judecată reține că nu a identificat circumstanțe atenuante la stabilirea tipului și termenului pedepsei lui Artur Socolov în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, nu au fost stabilite iar faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția este o condiție obligatorie a examinării cauzei penale conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, pentru care fapt v-a beneficia o reducere a termenilor pedepsei care poate fi aplicată.
91. Instanța de judecată a identificat la materialele dosarului revendicarea cu forma 246 (f.d. 60), potrivit căreia inculpatul Artur Socolov anterior nu a fost atras la răspundere penală dar a fost atrs la răspundere contravențională de 8 ori pentru comiterea contravențiilor prevăzute la art. 236 alin. (1), (2) și art. 240 alin. (1), (2) Cod contravențional.
92. Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Artur Socolov de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.
93. În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate supra, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în limitele minime ale legii, ținând cont și de caracteristica inculpatului.

94. Instanța mai reține că la individualizarea pedepsei aplicabile inculpatului Artur Socolov va ține cont și de prevederile articolului 80¹ din Codul penal potrivit căruia în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.
95. În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.1811–182, 239–240, 242¹, 242², 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264¹, 324–335¹, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.
96. Având în vedere prevederile legale nominalizate, la calcularea pedepsei instanța urmează să stabilească limitele noi de pedeapsă raportate la limitele generale prevăzute de art. 325 alin.(1) din Codul penal care prevăd drept amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, ceea ce constituie între 25 000 lei și 75 000 lei.
97. Prin prisma prevederilor art. 80¹ din Codul penal noile limite pentru infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) din Codul penal pedeapsa va constitui amendă în mărime de la 500 la 1125 unități convenționale, ceea ce constituie între 25 000 lei și 56 250 lei.
98. Instanța reține că, la individualizarea pedepsei, urmează a fi avute în vedere atât gravitatea faptelor comise, cât și datele ce caracterizează persoana inculpatului, precum și necesitatea realizării scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal.
99. În speță, inculpatul Artur Socolov a comis infracțiune de corupere activă prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, fapte care aduc atingere relațiilor sociale privind buna desfășurare a activității instituțiilor publice și încrederea societății în integritatea funcționarilor și a persoanelor care exercită atribuții de interes public.
100. Instanța nu poate ignora faptul că fenomenul corupției reprezintă una dintre cele mai grave amenințări la adresa funcționării statului de drept, iar combaterea acestuia constituie un obiectiv de interes public major.
101. Totodată, instanța observă că faptele au fost săvârșite în împrejurări care nu relevă existența unei activități infracționale complexe, organizate sau de amploare și nici urmărirea unor beneficii patrimoniale considerabile.
102. Din materialele cauzei rezultă că inculpatul a acționat pentru soluționarea unor interese personale, încercând să influențeze activitatea profesională a persoanei publice.
103. În favoarea inculpatului, instanța reține că acesta a recunoscut integral faptele imputate, a manifestat o atitudine sinceră față de cele comise, a contribuit la clarificarea circumstanțelor cauzei și a exprimat regret pentru conduita sa.
104. De asemenea, din datele dosarului rezultă că acesta nu are antecedente penale, a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă și este integrat social.
105. Instanța apreciază că aceste circumstanțe relevă un risc redus de recidivă și permit concluzia că scopurile pedepsei pot fi realizate fără aplicarea unei sancțiuni excesiv de severe.
106. În același timp, natura infracțiunilor săvârșite impune aplicarea unei sancțiuni care să reflecte dezaprobarea fermă a statului față de asemenea conduite și să transmită un mesaj clar de prevenție generală.

107. Analizând ansamblul circumstanțelor cauzei, instanța consideră întemeiată poziția acuzatorului de stat referitoare la cuantumul și natura pedepsei propuse.
108. Pedepsa solicitată se încadrează în limitele prevăzute de lege, respectă exigențele principiului proporționalității și realizează un just echilibru între gravitatea faptelor săvârșite și circumstanțele personale ale inculpatului.
109. În consecință, instanța apreciază că aplicarea pentru infracțiunea prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ Cod penal, a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei, este necesară și suficientă pentru atingerea scopurilor legii penale.
110. În opinia instanței, o asemenea pedeapsă este proporțională cu gradul de pericol social al faptelor comise, reflectă gravitatea acestora, ține seama de persoana inculpatului și este aptă să contribuie atât la corectarea acestuia, cât și la prevenirea săvârșirii unor infracțiuni similare pe viitor, fără a depăși limitele necesității represiei penale într-o societate democratică.
111. În acest context instanța îl informează pe Artur Socolov că potrivit prevederilor art. 64 alin. (3¹) din Codul penal *În cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.*
112. ***Cu privire la măsura preventivă***
113. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.
114. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul Artur Socolov se află sub imperiul unei măsuri preventive în forma de obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 de zile, aplicată prin ordonanța procurorului din 27 iulie 2026.
115. În acest context, instanța a relevat că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.
116. Potrivit prevederilor art. 176 alin. (1) din Codul de procedură penală, măsurile preventive ... pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței.
117. Întru asigurarea executării sentinței, instanța a considerat rațional, la moment, de a menține în privința inculpatului Artur Socolov măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.
118. ***Cu privire la mijloacele materiale de probă***
119. În conformitate cu prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor.
120. Instanța statuează cu referire la mijloacele materiale de probă, că potrivit art. 157 alin. (1), Cod procedură penală, „constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză”
121. Elucidând cele expuse supra, instanța concluzionează că în temeiul prevederilor art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, mijloace materiale de probă: un dispozitiv

optic de stocare a informației de tip DVD-R, ce conține înregistrarea video privind preântâmpinarea că darea de mită este pasibilă pedepsei penale din 12 februarie 2026, anexat la materialele cauzei, urmează a se păstra în continuare la cauza penală pe toată durata păstrării acesteia.

122. O poză din 12.02.2026 incoloră a automobilului de serviciu și a persoanei de gen masculin, efectuată la fața locului urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale, pe durata păstrării acesteia.

123. *Cheltuieli judiciare*

124. Cu privire la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, instanța reține următoarele.

125. Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 14) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind persoana obligată la plata cheltuielilor judiciare și proporția în care acestea urmează a fi suportate.

126. Conform art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare reprezintă cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, în categoria acestora se includ, între altele, cheltuielile ocazionate de efectuarea expertizelor judiciare.

127. În conformitate cu art. 229 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar instanța poate obliga condamnatul la recuperarea acestora atunci când ele au fost determinate de necesitatea administrării probelor în cadrul procesului penal.

128. În prezenta cauză, acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului Artur Socolov a cheltuielilor judiciare în quantum total de 2100 lei, reprezentând costul efectuării raportului de expertiză judiciară nr. 34/12-R-2040 din 12 mai 2026.

129. Instanța constată că această expertiză a fost dispusă și efectuată în mod legal, fiind necesare pentru stabilirea circumstanțelor relevante ale cauzei și pentru dovedirea vinovăției inculpatului, constituind mijloace de probă care au stat la baza soluției de condamnare. Întrucât efectuarea acestora a generat cheltuieli suportate din bugetul de stat, iar inculpatul urmează a fi condamnat pentru săvârșirea infracțiunii imputate, instanța apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 229 din Codul de procedură penală pentru recuperarea acestor cheltuieli de la condamnat.

130. Prin urmare, instanța va dispune încasarea de la Artur Socolov, în beneficiul bugetului de stat, a sumei de 2100 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare aferente efectuării raportului de expertiză judiciară nr. 34/12-R-2040 din 12 mai 2026.

131. *Cu privire la confiscarea specială.*

132. Conform art. 106 Cod penal, *confiscarea specială* constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

133. Potrivit art. 132¹ din Codul penal ***Prin bunuri, în sensul art.106***, 106¹, 243 și 279, ***se înțeleg mijloace financiare***, orice categorie de valori (active) corporale sau incorporeale, mobile sau imobile, tangibile sau intangibile, precum și acte sau alte instrumente juridice sub orice

134. În aceste circumstanțe, instanța constată că cele 8 (opt) bancnote cu nominalul de 200 lei fiecare, emise de Banca Națională a Moldovei, cu seriile și numerele ***** *****, *****
***** , ***** , ***** , ***** , ***** , ***** și ***** cu
nr.***** , anul de emisie ***** , constituie mijloace financiare utilizate pentru săvârșirea
infracțiunii și, prin urmare, se încadrează în categoria bunurilor supuse confiscării speciale
în temeiul art. 106 alin. (2) lit. a) din Codul penal.

135. Aceste mijloace bănești au fost recunoscute drept corpuri delictive prin ordonanța organului de
urmărire penală din 20 mai 2026 și transmise spre păstrare Inspectoratului Fiscal de Stat,
conform actului nr. 151 din 25 mai 2026, în vederea confiscării speciale și trecerii acestora
în proprietatea statului.

136. Prin urmare, în temeiul art. 106 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Codul penal, instanța va
dispune confiscarea specială și trecerea în proprietatea statului a celor 8 (opt) bancnote, în
valoare totală de 1600 (una mie șase sute) lei, indicate supra.

137. În temeiul celor expuse și având suportul de drept în prevederile art. 80¹ din Codul Penal și
articolelor 162, 340, 364¹ , 384-385, 392-395, 397 din Codul de procedură penală, instanța
de judecată,

Socolov Artur, născut la *****, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal iar prin aplicarea prevederilor art. 80¹ Cod penal, a-i stabili o pedeapsa sub formă de amendă, în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 lei.

Până la rămânerea definitivă a sentinței, în privința inculpatului Socolov Artur se menține măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara.

Mijloace materiale de probă:

-o poză din 12.02.2026 incoloră a automobilului de serviciu și a persoanei de gen masculin, efectuată la fața locului urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale, pe durata păstrării acesteia.

Sentința este cu drept de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei (sediul Rezina).

**Președintele ședinței,
Judecătorul**

Elena Roibu